

[Socialministeren.]

de Kommuner, for hvis Vedkommende Anvendelsen af de gældende Fordelingsregler ikke kan antages at medføre den tilsigtede Refusion.

Der er sket den Ændring fra den hidtil gældende Lov, at Finansministeren ikke har anset det for nødvendigt at bibeholde Bestemmelsen om, at den ene Million Kroner, som Statskassen skal betale, skal kunne tages som Indkomstskat.

Det fastsættes i Lovforslaget, at Kommunerne enten selv kan opkøbe Oksekødet og uddele det i Rationer eller lade dem, der skal have det, købe det i Slagterbutikker eller hos andre af Kommunen godkendte Forhandlere. Det bliver saaledes Kommunerne selv, som skal føre Kontrol med, at der virkelig købes Oksekød for de Penge eller de Kort, der udleveres i Henhold til Loven, og der er fastsat ret strenge Bødestemmelser, idet der kan idømmes Bøder paa fra 20 Kr. til 2 000 Kr., hvis Kommunerne ikke sørger for, at Loven bliver overholdt. Det er ikke underligt, at der kan løbe noget udenom, men hvor man virkelig for Alvor vil føre Kontrol med, at Mærkerne bruges til Køb af Oksekød, faar man altsaa disse skrappe Midler til Hjælp.

Jeg anbefaler Lovforslaget til hurtig og velvillig Behandling.

P. C. Petersen: Jeg kan i første Omgang henvise til mine Udtalelser ved tidligere Lejligheder, naar vi har haft denne Lovgivning til Behandling, og skal derfor nøjes med paa mit Partis Vegne at anbefale denne ganske udmærkede sociale Foranstaltning til hurtig Fremme.

Nielsen Mann: Det Formaal, som Lovforslaget tager Sigte paa, er mit Parti Tilhænger af, og vi har derfor gentagne Gange stemt for et tilsvarende Lovforslag. Formaalet er vel i første Række at skaffe Kød til trængende Personer, og mit Parti har altid næret den Opfattelse, at hvor der trænges til Hjælp, skal man helst yde den i Form af Naturalier, navnlig naar disse forefindes i en saadan Mængde, at Støtteforanstaltningen tillige kan medvirke til, at der undgaas for stort et Prisfald — i nærværende Tilfælde altsaa paa Kreaturer. Sandheden er jo nemlig den, at selv om der er sket en vis Prisstigning paa Kreaturer og Oksekød i de senere Aar, ligger Priserne dog paa et saadant Niveau, at man ikke kan sige, at Produktionen er lønnende, og efter det Prisfald, der i dette Efteraar er sket paa Kødvarer — Polte, Fjerkræ og

Kreaturer —, fordi Udbuddet er større end Efterspørgselen, og fordi Eksporten delvis er standset, er det dobbelt fornødent, at der ydes Støtte til at holde Kreaturpriserne oppe. Mit Parti afviser derfor ikke en Bevilling til dette Formaal, selv om der nok kan siges en hel Del imod den Maade, hvorpaa Loven har virket i de Aar, der er gaaet.

I denne Henseende skal jeg henvise til mine Udtalelser under Behandlingen af det tilsvarende Lovforslag i 1935—36. Den daværende Socialminister indskærpede da Kommunalbestyrelserne nøje at paase, at de udstedte Kødkort kun blev anvendt til Køb af Oksekød. Jeg havde nemlig bragt i Erfaring, at Kød kortene visse Steder blev brugt som gangbar Mønt paa samme Maade, som man nu — i større Format ganske vist — ser Svinekortene blive brugt; det er jo praktisk talt saadan, at Svinekortene er de største Pengesedler, som de mindre Landbrugere har i Hænde. Den daværende Socialminister lod mig forevise Udkast til et Cirkulære, som blev udsendt til Kommunalbestyrelserne, og dette Cirkulære erklærede jeg mig tilfreds med. Jeg er imidlertid bekendt med, at der endnu sker Misbrug. Jeg har i et Provinsblad set, at offentlige Folkekøkkener har præsteret at modtage Kød kort for den Mad, der serveres, naar blot der var Kød i Maden, og det er klart, at en saadan Anvendelse af Kød kortene er i Strid med Lovens Forudsætning. Den er især i Strid med den Forudsætning, der vejer tungt til for mit Parti, at denne Bevilling ogsaa skulde medvirke til at aflaste Kød markedet og derved stimulere Kødpriserne. Nu er det naturligvis ikke min Mening at ville være Angiver hverken af Enkelt personer eller af navngivne Institutioner. Jeg vil kun henvise den højtærede Socialministers Opmærksomhed paa Forholdet, saaledes at denne Trafik ikke skal brede sig. Det maa jo være muligt gennem et nyt Cirkulære fra Socialministeriet at faa Tilsynet gjort nok saa effektivt, saa at ogsaa dette Formaal kan blive fremmet.

Som jeg før har nævnt, har mit Parti intet mod Lovforslagets Formaal, men jeg henstiller til den højtærede Socialminister paa ny at overveje, om det ikke var rimeligere at tage de fornødne Midler af en anden Kasse. Ved Behandlingen af det Lovforslag paa Dagsordenen, der gik forud for dette, har man jo udtalt sig ret indgaaende om Slagteafgiften. Jeg skal ikke komme dybt ind paa — det kan jo ogsaa kun blive en teoretisk Drøftelse —, hvem der betaler Slagteafgiften, Producent eller Forbruger;